

किंतुत्तत्राह गोघ्रेति ॥ १२ ॥ कुतोहं कृतघ्नस्तत्राह ॥ पूर्वमिति ॥ १३ ॥ मिथ्यावादित्वं दर्शयति यत्नः प्राक्प्रतिज्ञातः ॥ कृतमिच्छता कृतस्य प्रतिकृतं कर्तुमिच्छता ॥
॥ १४ ॥ मंडूकराविणं स्वगृहीतमुखस्थमंडूकशब्देन शब्दवतं सर्पं यथा जनोऽनवलोकनान्मंडूकमेव जानीते नतु सर्पं तथा तवस्वरूपं रामोनाज्ञासीदितिभावः ॥ कश्चि
त्तु मंडूकग्रहणार्थं सर्पोमंडूकवद्वौति तेन स्वरेण स्वगणइतिविस्रब्धः स्वसमीपमागतोमंडूकस्तेन गृह्यते एवं वंचकं त्वां नाज्ञासीदित्यर्थइत्याह तत्तु तथालोकाप्रसि

गोघ्रेचैवसुरापेचचौरेभग्नव्रतेतथा ॥ निष्कृतिर्विहितासद्भिःकृतघ्नेनास्तिनिष्कृतिः ॥ १२ ॥ अनार्यस्त्वंकृतघ्नश्चमिथ्यावादीचवानर ॥
पूर्वकृतार्थोरामस्यनतत्प्रतिकरोषियत् ॥ १३ ॥ ननुनामकृतार्थेनत्वयारामस्यवानर ॥ सीतायामार्गणेयत्नःकर्तव्यःकृतमिच्छता ॥
॥ १४ ॥ सत्त्वंग्राम्येषुभोगेषुसक्तोमिथ्याप्रतिश्रवः ॥ नत्वांरामोविजानीतेसर्पमंडूकराविणं ॥ १५ ॥ महाभागेनरामेणपापःकरुणवे
दिना ॥ हरीणांप्रापितोराज्यत्वंदुरात्मा महात्मना ॥ १६ ॥ कृतं चेन्नाभिजानीषेराघवस्यमहात्मनः ॥ सद्यस्त्वंनिशितैर्बाणैर्हतोद्रक्ष्यसिवा
लिनं ॥ १७ ॥ नससंकुचितःपंथायेनवालीहतोगतः ॥ समयेतिष्ठसुग्रीवमावालिपथमन्वगाः ॥ १८ ॥ ननूनमिक्ष्वाकुवरस्यकार्मुका
च्छरांश्चतान्यश्वसिवजसन्निभान् ॥ ततःसुखंनामनिषेवसेसुखीनरामकार्यंमनसाप्यवेक्षसे ॥ १९ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० किष्कि
धाकांडेचतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तथाब्रुवाणंसौमित्रिंप्रदीप्तमिवतेजसा ॥ अब्रवीलक्ष्मणंताराताराधिपनि
भानना ॥ १ ॥ नैवलक्ष्मणवक्तव्योनायंपरुषमर्हति ॥ हरीणामीश्वरःश्रोतुंतववक्त्राद्विशेषतः ॥ २ ॥

द्वयोपेक्ष्यं ॥ १५ ॥ पापस्त्वमित्यन्वयः ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ शरान्नूनं नपश्यसि ॥ यतोग्राम्यमुखं निषेवसे तेनच सुखीसन् रामकार्यं मनसापि नावेक्षसे ॥ १९ ॥ धकमानः ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामी
ये रामायणतिलकेवा० कि० चतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ तवेति तव सुहृदोवक्त्रान्मुखादित्यर्थः ॥ २ ॥